

פרשת בלק | ה'תשפ"ו

אסור לקרוא בשעת התפלה | נא לשמור על קדושת הגליון

פרשת עיני חמד

יוצא לאור ע"י בית הכנסת שכולת ע"ן חאג' - אגודת ציון

לרפואת כל חולי עם ישראל ולרפואת יוסף ליאור בן דליה אפרת וב"ב

פרשת בלק - יקר כבוד הבריות

"כי עתה גם אתה הרהגתי ואותה החייתי"

(במדבר כ"ב, ל"ג)

חובתי להיזהר מלגרום אי נעימות לבני אדם אף לרגע אחד" עכ"ל.

בגמרא (בבא מציעא נ"ח ע"ב) כתוב: "הונאת דברים לא ניתנה להשבון". רבינו חננאל מקשה (בשיטה מקובצת): מדוע אינה ניתנת להשבון, הרי ניתן לבקש מחילה? ומתיר: עדיין אין זה מרפא את הפצע!

כלומר, פעמים רבות הבושה כבר נצרכה, הכאב כבר הורגש, הזיכרון נשאר והפצע הנפשי אינו נמחק לגמרי.

בערב פסח האחרון אחד האברכים סיפר שהוא עתיד להתארח אצל סבתו בליל הסדר. הוא מכיר ויודע שהיא קונה בשר בכשרות שאינו סומך עליה, ונפשו בשאלתו מה יעשה כדי שמצד אחד יוכל לאכול דבר מכובד לכבוד החג, ומצד שני לא לפגוע.

היה ברור לו שאם אשתו תכין עבורו מאכל נפרד, הסבתא לבטח תיפגע. לכן שאל כיצד לנהוג.

אמרתי לו: קנה בשר בכשרות מהודרת שאתה סומך עליה, גש אל סבתך ואמור לה: "סבתא יקרה, את הבשר הזה קיבלתי לאחר שהרב בירך עליו. אשמח מאוד אם תכניני אותו עבורי בסיר מיוחד, כדי שכולנו נזכה לטעום מהבשר המיוחד הזה".

בברכת שבת שלום
הרב אליהו חיים פנחס שליט"א
חבר הרבנות המקומית מבשרת ציון

העלון מוקדש להצלחה בגו"ר

יצחק אריאל בן טובה חגי חיים וב"ב
שמואל אימן בן אסתר זרי שגית בת רותי
מאיר ישראל בן רחל ברכה- יראת שמים
ליאור יהושע סומך וב"ב גלית בת מסודי
יהודה אריה בן רחל ברכה ארז בן שושנה
רוח אברהם וב"ב קסיר אפרים וב"ב
רחל ברכה בת פדילה דליה משפ' שטרית
נעם יצחק בן רחל ברכה רינה בת סימי וב"ב
יוסף ליאור בן דליה אפרת הצלחה בכל העניינים
שלמה ודנה דוד וב"ב אריה ושרה לוי וב"ב
י.מ.ש. כדורי אקבילי יוסף חיים בן נסכה
שולמית ומרדכי חיים דויטש וב"ב

דיווג הגון וכשר במהרה

אורן בן אסתר חונית בת סימי
תרצה בתיה בת ימנה נינט סיון בת אסתר
עמית בת טובה יוסף בן רוחמה
נתנאל בן ג'ינה אילן בן ג'וליאט
אסף בן סופיה דוד עומרי בן יהודית
מיטל בת מלכה מאיר בן שרית ואליהו
טליה עדן אסתר בת שולמית יפית בת ג'ינה
שירי ימנה בת שולמית שמעון בן שולמית
אנאל חביבה בת שולמית אורן בן נעמי
שושנה שירה בת סילביה מיטל בת שושנה

זרע קודש בר קיימא

גלית בת מסודי אליהו זרי בן ימנה
אילנה בת רוחמה שמואל אימן בן אסתר זרי
סיון בת אסתר רחל מרים בת יהודית
נועה בת מזל טוב משה מנחם בן רחל
דניאל בן שרה ואושרית בת שושנה
נעמה בת יפה דגנית בת שושנה

רפואה שלמה

מאיר ישראל בן רחל ברכה יצחק בן עזרא
ימנה ניצרי בת סטה- בריאות ואריכות ימים
מרדכי ניצרי בן פרח- בריאות ואריכות ימים
מאיה בת עדי דליה אפרת בת נעמה
סימי בת סוליקה שלו בן מזל פחימה
אורן בן אסתר דינה בת מזל
יהודית אסתר פראדל בת חיה- בריאות ואריכות ימים
נעם יצחק בן רחל ברכה נעמי בת רחל
שירה שילת בת אורלי אפרים בן שרה
לביא ישראל בן תמר חיה אסתר בת סוליקה
מוריה בת רחל ברכה נחום בן כירה
יהודה אריה בן רחל ברכה טובה בת אורה
יפה בת שרה-הצלחה ורפואה רחל בת זוהרה
מישא אסתר בת זהרה שאול בן סילביה
ענית בת רחל ברכה בנימין בן יקוט
רפאל משה בן רחל יצחק בן פנינה
רחל ברכה בת פדילה דליה יצחק בן רבקה
רונית בת סבירה קסנש בת דגטו
יצחק בן חנון רפאל אבידן בן תקווה
זהבה בת שושנה רייזל

בפרשתנו מתואר המפגש בין בלעם למלאך ה'. בהתחלה רק האתון ראתה את המלאך עומד בדרך וחרבו שלופה בידו, ואילו בלעם עצמו כלל לא הבחין בו.

כאשר הדרך נעשתה צרה והמלאך חסם את המעבר, האתון רבצה תחת בלעם כדי להציל את חייו, אך בלעם, שלא הבין זאת, היכה אותה.

אז התרחש נס מיוחד: "ויפתח ה' את פי האתון, ויתאמר לבלעם מה עשיתי לך כי הפיתני זה שלש רגלים... הלוא אנכי אתנך אשר רכבת עלי מעודך עד היום הזה, ההסכן הסכנתי לעשות לך כה" (במדבר כ"ב, כ"ח-ל')

בהמשך הסביר המלאך לבלעם שהאתון למעשה הצילה את חייו: "כי עתה גם אתה הרהגתי ואותה החייתי" (במדבר כ"ב, ל"ג)

אך למרות זאת, בסופו של דבר האתון מתה ובלעם נשאר בחיים. רש"י מסביר שהדבר נעשה כדי לשמור על כבודו של בלעם. מאחר שהאתון דיברה והוכיחה אותו, והוא לא הצליח להשיב לה, היה בכך ביזיון גדול עבורו.

לכן אומר רש"י: "ועתה מפני שדיברה והוכיחה אותך ולא יכולת לעמוד בתוכחתה, הרגתה... שחס המקום על כבוד הבריות".

באגרות ה'חזון איש' (איגרת ל"ג) כתב: "נהנה אני לשמח לבות בני אדם ומאוד

27/06/2026

י"ב תמוז תשפ"ו

פרשת בלק

הפטרה: "והיה שארית" - מיכה ה'

ר"ת	כניסה	יציאה	י"ם
21:21	19:12	20:31	י"ם
21:18	19:30	20:34	ת"א
21:22	19:25	20:36	חגיגה
21:18	19:30	20:31	ב"ש

העלון מוקדש לעילוי נשמת
משה בן גורג'יה

העלון מוקדש לעילוי נשמת
מרים בת שרה ע"ה

רפואה שלמה
לאיידה חיה בת אסתר
ולילד אלחנן רפאל בן איריס
ולילד אורי חיים בן שלי

זש"ק, פרנסה טובה
ובריאות איתנה
לאליהו ניצרי בן ימנה
וגלית בת מסודי

שואל ומשיב בהלכה – צום י"ז בתמוז

ההלכות מוקדשות לעילוי נשמת משה בן גורג'יה ז"ל

מה אירע בי"ז בתמוז ומהם דיני הצום?

Office ?

להלן סיכום ההלכה מפי ר' אליהו פנחס, רב הקהילה:

תשובה !

שְׁבַע עָשָׂר בְּתַמוֹז הוא אחד מארבעת ימי התענית, שנקבעו ביהדות לזכר חורבן בתי המקדש. צום זה נקרא גם הצום הרביעי, מכיוון שחודש תמוז הוא החודש הרביעי (הספירה מתחילה מחודש ניסן). הצום נמשך מעלות השחר ועד צאת הכוכבים. ביום זה מתחילים ימי בין המצרים, הנמשכים עד תשעה באב. בימים אלו נוהגים מנהגי אבלות ההולכים ומחמירים ככל שמתקרבים לתשעה באב. חמישה דברים אירעו לאבותינו בשבעה עשר בתמוז לפי המשנה (תענית ד', ו), ואלו הם:

א. נשתברו הלוחות הראשונים - משה רבינו שבר את הלוחות לאחר שבני ישראל עשו את העגל.
ב. בוטל התמיד - הפסיקו להקריב את קרבן התמיד, בבוקר ובערב, בגלל חוסר כבשים בעיר הנצורה (או בגלל העובדה שהכהנים במקדש נקראו להילחם, ולא נמצא אף כהן טהור שיקריב את התמיד).
ג. הובקעה חומת העיר.

ד. שרף אפוסטמוס את התורה - ישנן מספר השערות לגבי זהותו של אפוסטמוס.
ה. והעמיד צלם בהיכל - לפי ו' החיבור במילה "והעמיד", כנראה הכוונה לאותו אפוסטמוס. לפי התלמוד הירושלמי (תענית ד', ה') הכוונה למנשה מלך יהודה, שמסופר עליו ששם פסל של אשרה בבית המקדש (מלכים ב' כ"א, ז').

גם בחורבן בית ראשון הובקעה העיר בתמוז, בתשיעי בו. אבל מכיוון שאין להטריח את הציבור יותר מדי, לא קבעו שני ימי צום סמוכים זה לזה, ולכן קבעו אותו ביום י"ז בתמוז - מכיוון שחורבן בית שני חמור יותר.

אצל הספרדים ועדות המזרח (ובחלק מההילות איטליה) נוהגים להכריז על התענית בשבת שלפניה. קוראים 'יוחל משה' בשחרית ובמנחה. בתפילת שמונה עשרה בלחש אומרים 'עננו' ב'שומע תפילה', בין בשחרית ובין במנחה — למנהג הספרדים. למנהג האשכנזים אין אומרים 'עננו' אלא בתפילת מנחה בלבד, אבל השליח-ציבור אומר גם בשחרית, בין ברכת 'גאל ישראל' לברכת 'רפאנו'.

כל יחיד אומר 'עננו' במנחה, אפילו אם אינו מסיים את התענית עד הערב. אבל אם כבר אכל — אינו אומר 'עננו', וכן לא יעלה לתורה, מפני שהקריאה היא של התענית והוא לא מתענה. אבל אם נקרא לעלות, עולה מפני כבוד התורה. הכול חייבים בתענית זו: גברים, נשים וילדים שהגיעו למצוות — בנים מגיל 13 ובנות מגיל 12.

הקלו לגבי חולה או מי שתקפה אותו חולשה יתירה, וכן לגבי זקן תשוש כוח המצטער מהתענית, שפטורים מלהתענות. וכן לגבי נשים מעוברות (מעוברת שהוכר עוברת, דהיינו משלושה חודשים להריונה והלאה, או מעוברת המקיאה או שחשה בחולשה רבה, אפילו אם לא מלאו שלושה חודשים להריונה) ומניקות (תוך 24 חודשים ללידתה, אפילו הפסיקה להניק. אבל אם היא מרגישה טוב ויכולה לצום, טוב שתצום). יולדת בתוך 30 יום ללידתה אינה רשאית להחמיר על עצמה לצום. מכל מקום, גם הפטורים מלצום אסור להם להתענג ביום זה באכילה ושתייה במאכלים משובחים, אלא יאכלו כפי הצורך להם. וכן הקטנים שיש להם דעת להתאבל, למרות שפטורים מתענית. מכל מקום ראוי לחנכם שלא יאכלו אלא כדי היום הגוף. מאכלים פשוטים. כדי שיתאבלו עם הציבור.

כָּל הַמִּקְבֵּל עָלָיו עַל תּוֹרָה

מסופר על הגאון ה'אבני נזר', שבתקופתו השלטונות גזרו שכל בחור חייב להתגייס לשירות הצבא למשך 25 שנה. מי שנלקח לשם חזר כגוי ממש. בצבא לא הייתה אפשרות לשמור שבת, כשרות או כל סממן יהודי אחר. ה'אבני נזר' אמר שכל בחור הזקוק לשישועה בעניין זה, אם יקבל על עצמו עול תורה באמת - מובטח לו שיינצל, כהבטחת המשנה: "כָּל הַמִּקְבֵּל עָלָיו עַל תּוֹרָה - מַעֲבִירִין מִמֶּנּוּ עַל מַלְכוּת וְעַל דֶּרֶךְ אֶרֶץ" (אבות ג', ה'). פעם אחת הגיע אליו בחור וסיפר שקיבל צו גיוס. ניסו בדרכים שונות לפטור אותו מהצבא, אך ללא הועיל, ונראה היה כי אפסה כל תקווה להינצל מידי שלטונות הצבא. השיב הרב: "יש לי רק סגולה אחת - קבל על עצמך עול תורה בכל לב ונפש". הבחור שב והסביר כי אין שום סיכוי להינצל, אך ה'אבני נזר' עמד על דעתו ואמר לו: "ראה, גם אני איני יודע כיצד תינצל, אבל דבר אחד אני יודע - אם תקבל על עצמך עול תורה, לא תהיה בצבא". הבחור קיבל עליו עול תורה באמת. כאשר הגיע להתייצב ולמלא את פרטיו לפני הקצין, אמר לו הקצין: "שמע, אחז אותי בולמוס של רעב ואין לי זמן בשבילך. קח פטור מהצבא ולך מכאן מיד". (מעובד מתוך הספר 'מגיד דבריו ליעקב')

רְפוּאָה טְבֵעִית - הַקָּשֶׁר בֵּין מַעֲרַכַת הַנְּשִׁימָה לְעֶצְבִּים - חֵלֶק ג'

תרגיל נשימה לחיזוק הריאות - נשימה סרעפתית מודעת: 1. לשאוף אוויר עמוק דרך האף כך שהבטן תתרחב, לא החזה. 2. לעצור את הנשימה 4 שניות. 3. לנשוף באיטיות דרך הפה. לחזור על התרגיל 10 פעמים ויותר כל יום. נשימה סרעפתית מרגיעה את מערכת העצבים ומחזקת את פעילות הריאות. (המשך בעז"ה בשבוע הבא) (גב' אליס אוליאל, נטרופתית ורפלקסולוגית)

מנויים

לקבלת העלון חנם ב-
email: PnineEH@gmail.com
מידי שבוע, שלח את כתובתך

הקדשת העלון

נתן להקדיש את העלון לעילוי נשמת, לרפואה שלמה, להצלחה, חזק הגון,
חזרה בתשובה וכו' - נא לפנות לליאור בטל" 052-7652084
כתבת המערכת: עבור ליאור עצמון, רח' הבשם 26 ת.ד. 83375 מבשרת ציון. מקוד 9076926

לשאלות בהלכה

נא לפנות לרב אליהו חיים
פנחס בטל" 052-6329144
(הנייד באישור ועדה רוחנית)

המקובל הרב רפאל אדרי הוברמן מרעננה זצ"ל - נולד באדר ה'תש"ב (1942) בקזבלנקה שבמרוקו, שם למד בת"ת 'אוצר התורה'. בשנת ה'תשט"ו (1955), בהיותו נער, עלה עם משפחתו לארץ והם גרו בגן-יבנה. רבינו למד בישיבת 'פורת יוסף' אצל הגאונים ר' עזרא עטיה, ר' שלום כהן והמשגיח ר' אליעזר בן דוד. לאחר שהוסמך להוראה ע"י הראשון לציון מרן הגאון ר' עובדיה יוסף והגאון ר' יוסף משאש זצ"ל, ביקשו ממנו ראשי ישיבת 'פורת יוסף' ללכת לגליל המערבי כדי לחזק את התושבים. לאחר זמן קצר בגליל מונה לרב האזורי של גוש משגב. כאשר בניו הגיעו לגיל חינוך, עבר להתגורר בבני ברק. לימד בישיבת 'אוהל משה', למד בכולל ולאחר מכן עמד בראש מתיבתא בראש העין. רבינו סבל מבעיה רפואית ולא הצליח למצוא לה פתרון. אחד מחבריו לכולל הציע לו לגשת לצדיק ר' יצחק הכהן הוברמן, המכונה 'הצדיק מרעננה'. רבי יצחק הוברמן, שהיה חשוק בנים, הודיע לרב אדרי כי משמייח הודיעו לו שהוא בנו הרוחני וימשיך את דרכו. בסיום הפגישה אמר לו שהבעיה הרפואית ממנה סבל נפתרה, וכך אכן היה. מאז נקשר הרב אדרי לרב הוברמן, שימש אותו ולמד ממנו את תורת הנסתר במשך כחמש שנים.

אהבת הזולת של הרב הייתה מופלאה. כל מי שהגיע אליו, היה הרב שומע את כאבו ומצטער עמו כאילו היו אלו צרותיו שלו. הרב ביקש ממבקשי הישועה שישבו לשמח אותו לאחר שתיפתר בעייתם. בהקשר לכך נהג לומר: "אם אתם שמים לי אבן על הגב, אנא אל תשכחו לבוא ולהסיר אותה". בשנותיו האחרונות עבר ייסורים ואושפז לעיתים קרובות. רבינו קיבל הכול באהבה ובאמונה שלמה. למרות הקשיים היה קם בלילות ומתפלל על עם ישראל. אהב את התורה והמצוות, ושמחתו בעת לימוד התורה הייתה מופלאה. נהג להשתטח על קברי צדיקים, וכל מי ששהה במחיצתו התמלא חיוניות ושמחה פנימית. לאחר פטירת 'הצדיק מרעננה', עבר הרב להתגורר ברעננה והפך לממשיך דרכו. הקים על שמו את מוסדות התורה והחסד 'ברכת יצחק' ברעננה ובבני ברק. בחדרו של הצדיק מרעננה נהג לקבל קהל מדי יום שלישי, ורבים נוסעו מברכותיו: חולים התרפאו, עקרות נפקדו ומעוכבי שידוך זכו להינשא. הרב זכה לתואר 'יקיר העיר רעננה'.

בהלווייתו ספד לו הראשון לציון, הגאון רבי שלמה משה עמאר, וסיפר על תקופת המשותפת כאברכים בצפון, שכבר אז היה הרב שקוע בלימוד ונמרץ לכל דבר שבקדושה. הצדיק רבי יחיאל אביחצירא, רבה של רמלה, והגאון רבי אליהו אברג'ל, אב"ד ירושלים, סיפרו על תקופת לימודיו ב'פורת יוסף', על התמדתו בתורה, מאור פניו ושמחת החיים שאפיינה אותו. החברותא שלו בתורת הנסתר במשך כעשרים שנה, הרב ציון בוגנים, מרא דאתרא של חשמונאים, סיפר על אופן לימודו של הרב. הוא תיאר כיצד ערכו יחד תיקונים מיוחדים וגלגולי שלג, והזכיר בערגה את הלימוד בחדרו של הצדיק מרעננה, שם ישבו ולמדו שעות ארוכות בהתמדה, והרב היה מתענג על הלימוד בחדר כמוצא שלל רב. רבינו מסר את נפשו עבור הציבור ותושבי העיר, והפך לסמל של אחדות וקירוב לבבות. נפטר ב-י"ב בתמוז ה'תשפ"ב (2022), בהיותו כבן 80 שנים. ציונו בהר המנוחות בירושלים. בנו, הצדיק הרב שמואל, ממשיך את דרכו.

אביו: ר' עזיז. **אימו:** מרת עזיזה. **אשתו:** מרת חסידה אדרי (נפטרה בגיל 65 לאחר שעברה אירוע מוחי). **מילדי:** תשעה ילדים, ביניהם הצדיק ר' שמואל (ממלא מקום אביו). **מרבתי:** הגאונים הרב עזרא עטיה, הרב שלום כהן, המשגיח הרב אליעזר בן דוד זצ"ל, המקובל הרב יצחק הכהן הוברמן. **חברותא:** הרב ציון בוגנים (מרא דאתרא של חשמונאים).

מסופר על ילדה בת שנים-עשרה שאושפזה בשל מום בריאה. למרבה הצער, במהלך ניתוח לתיקון המום נכנסה הילדה למוות קליני. הרופא יצא אל בני המשפחה ובישר להם את הבשורה המרה. במשך שבועיים שכבה הילדה במצב שבין חיים למוות, והרופאים לא נתנו כל תקווה שתחזור לתפקוד רגיל. סבה של הילדה הגיע לרבינו וסיפר לו בדמעות את אשר אירע. לאחר כמה דקות של שתיקה, הרב צעק צעקה גדולה. לאחר מכן ביקש מהסבא שילך מיד לבית החולים. באותה שעה ממש פקחה הילדה את עיניה. זמן קצר לאחר מכן חזרה לתפקוד מלא, לתדהמת הרופאים שהסבירו כי מדובר בנס של ממש. עם שחרור הילדה מבית החולים נסעו הסבא והנכדה אל הצדיק. כשנכנסו לחדרו אמר הרב לילדה: "את מת מהלך. אני משכתי אותך מידי מלאך המוות".

עוד מסופר על איש ציבור שכיהן כשר בממשלה ונקלע למצב רפואי מסכן חיים. הרופאים הציעו לו לעבור ניתוח מסוכן, שתוצאותיו עלולות להיות אחת משתיים: חיים או מוות מידי. ההתלבטות הייתה קשה מאוד. אותו שר הגיע לרבינו. לאחר ששאל אותו מספר שאלות והרהר בדבר, פסק הרב: "אין לך מה לדאוג. תעשה את הניתוח. הניתוח יצליח ותצא לחיים טובים ולשלום. זה יהיה לך הסימן שאני צודק: כשתתעורר לאחר הניתוח, המנתח יעמוד לימינך ויאמר לך שהניתוח עבר בהצלחה מרובה". כך בדיוק אירע. הניתוח הצליח, וכשהשר התעורר עמד המנתח לימינו ואמר את אותן מילים מדויקות שאמר הרב. בסעודת ההודיה שאל השר את הרב כיצד ידע את הדברים מראש. הרב השיב לו שהניתוח נערך בחודש שבט, והפסוק הרומוז לחודש זה הוא: "הָמָר יִמְרְנוּ וְהָיָה הוּא" (ויקרא כ"ז, ל"ג). הרב הבין שהגזרה הומרה, ובמקום שתבוא על ישראל - תבוא על שונאיהם. יש להניח שבמקום אחר היו סיפורים מסוג זה מעוררים הדים רבים, אך בענוותנותו הרבה של הרב, שסלד מן הכבוד המדומה, כמעט שלא ניתן למצוא עליו כתבות ופרסומים. הרב נהג בהנהגה של: "כבוד אלקים הסתר דבר".

שעת בוקר שגרתית. הרב ניר גבריאל, שליח הרבי מליובאוויטש בשכונת 'פלורנטין' בתל-אביב היה בדרכו לביה"כ כאשר הגיעה אליו שיחת טלפון. מעבר לקו נשמע קול צעיר מודאג.

"הרב ניר?". "נכון", השיב. "אני זקוק לעזרתך. יש בידי מכתב לרבי. אני זקוק נואשות לברכה" נשבר הקול. מדובר באשתו של המשוחח. הם נישאו לפני חודשיים. **חודש לפני החתונה גילו הרופאים אצל הכלה גידול אלים בגרון.**

היה צורך בניתוח להסרת הגידול והרופאים הציעו לדחות את הניתוח לאחר החתונה. "כעת אנו עומדים לקראת הניתוח ואנחנו חוששים מאוד", הבעל הטרי הסביר.

הרופאים מפחידים אותנו. קיבלתי עצה מחבר ליצור קשר אתך, כבוד הרב, כדי שאוכל דרכך לבקש את ברכת הרבי מליובאוויטש."

הרב גבריאל פגש את האיש בבית-הכנסת וכיוון אותו אל מדף הספרים 'איגרות קודש'. באיגרות קודש אצורות אלפי איגרות של הרבי במגוון נושאים. על פי דבריו של הרבי, ניתן לבקש את ברכתו גם בזמנים בהם בלתי אפשרי לקבל ממנו מענה שגרתית.

כיום נוהגים להניח את מכתבם בצורה מזדמנת בין דפיו של אחד מכרכי האיגרות ופעמים רבות מוצאים התייחסות למכתבם בשני העמודים החופפים על מכתבם.

אלא שבפעם הזו לא נמצאה התייחסות של ממש לבקשת האיש. הנושאים בעמודי הספר החופפים למכתב שהניח, לא עסקו בענייני רפואה ובריאות. למרות זאת, התחזק האיש מדבריו של הרב גבריאל כי בוודאי מברכו הרבי.

גם זאת על פי דבריו של הרבי, כי ברכתו מגיעה מיד בשעה שמבקשים אותה. בטרם הניח את המכתב, קיבל האיש על עצמו החלטה טובה על קיום מצווה, שתהווה כלי רוחני שבו תשרה הברכה. "שמור על ה'כלי'", לחץ הרב גבריאל את ידו בחום, "ותזכו בעז"ה לראות נס גלוי".

היה זה ביום חמישי. ביום ראשון שלאחריו ערך הרב גבריאל כהרגלו סיבוב בחנויות השכונה כדי לזכות יהודים בהנחת תפילין. **לפתע צדה את עיניו חנות חדשה למצעים.**

מן הראוי להיכנס לפגישת היכרות עם בעלי החנות, אמר לעצמו. בתוך החנות עמדה אישה בגיל העמידה וסידרה מדפים. הרב גבריאל הציג את עצמו כשליחו של הרבי.

"נעים מאוד", הביטה האישה בעיניים אוהדות. "אני יודעת היטב מיהו הרבי. זכיתי לקבל ממנו שני דולרים ובעצם את

חיי אני חייבת לו"... וכך סיפרה: "לפני כעשרים שנה חייתי בברוקלין. הייתי כבת שלוש ועדיין לא נשואה. מכרה הציעה לי לגשת לרבי ולבקש את ברכתו. וכך עשיתי. הגעתי ביום ראשון- היום בו מחלק הרבי דולרים לצדקה וברכה".

"כאשר עברתי לפני הרבי וביקשתי מה שביקשתי, **הרבי השיב לי 'רפואה שלמה'.**" לא הבנתי. הרי אני בריאה לחלוטין ובכלל ביקשתי משהו אחר. הגעתי הביתה כשתחושת החמצה ממלאת את ישותי. תליתי תקוות גדולות בברכת הרבי ופתאום - הכול התנפץ. שקעתי בדיכאון ממש".

"חברתי, זו ששלחה אותי לרבי, עודדה אותי לגשת לרבי פעם נוספת. 'אולי הרבי לא שמע היטב את בקשתך', חשבה. עשיתי כדבריה והפעם השתדלתי לדבר בקול רם וברור. הרבי העניק לי דולר נוסף **ובירך אותי שוב ב'רפואה שלמה'.** הוא הוסיף כי **אתן את הדולר למי שזקוק לו.**"

"הבנתי כי הרבי שמע אותי היטב גם בפעם הראשונה. אבל מדוע בירכני בברכה זו- לא הצלחתי להבין. אחרי חודש וחצי התבהרה לי התמונה. **גילו אצלי ל"ע גידול קשה בגרון.** הצילומים הראו גרורות עד לריאות. הרופאים התרו בי כי אם לא אעשה ניתוח להסרת הגידול, זמני קצוב לשלושה-ארבעה חודשים".

"את הניתוח עברתי כשהדולר מונח למראשותי. זמן מה לאחר תחילת הניתוח ליבי חדל מלפעום. הרופאים נבהלו וביצעו פעולת החייה מהירה ומוצלחת".

"**אבל הם החליטו לא להמשיך בניתוח. את רוב הגידול לא הספיקו להסיר. מה שאמר מבחינתם במילים פשוטות, כי לא נותר לי זמן רב לחיות.**"

"אולם הרבי כבר 'דאג' לכל', האישה סיפרה בהתרגשות. **"בבדיקה חוזרת שעשיתי לאחר מכן, לא נראה זכר לגידול שקיין בנופי. הוא נעלם כלא היה והנה אני לפניך בריאה ושלמה, תודה לבורא עולם."**

הרב גבריאל הקשיב מרותק לסיפור. לפתע נצנץ במוחו רעיון. "האם הדולר השני שקיבלת מהרבי 'לתת אותו למי שזקוק לו' עדיין שמור אצלך?", שאל.

"כן", האישה ענתה. **"למה?".** הרב גבריאל סיפר לה על הכלה הצעירה שעומדת לקראת ניתוח דומה בגרון וביקש למענה את הדולר. **"למה לא?",** נענתה האישה. **"בחפץ לב אעביר לה."**

סוף דבר: גם הכלה הצעירה עברה את הניתוח כשהדולר של הרבי למראשותיה. הפעם הניתוח עצמו הסתיים בהצלחה רבה. יותר מכך: **הגידול שהוצא בו נמצא שפיר, כך שלא היה כל צורך בטיפול מונע של כימותרפיה והקרנות.**

לע"נ

תנצב"ה

הרב יצחק בן תפאחה כדורי זצ"ל
הרב מנחם בן ויקטוריה בצרי זצ"ל
אביבה בת טובה ע"ה
אברהם בן יונה ז"ל
יצחק בן חביבה ז"ל
אהרון (אורי) בן רבקה ז"ל
חי יזי בן קלרה ז"ל
יוסף בן סעדה ז"ל
אסתר בת נעמי ע"ה
יעקב בן סלימה ז"ל
ספירנס תקווה בת נעמה ע"ה
מישא אסתר בת זרה ע"ה
אברהם בן דינה ז"ל

הרב שבתי בן אסתר אטון זצ"ל
מאיר מורד בן שושנה ז"ל
גאולה בת טובה ע"ה
עמירם בן דבורה ז"ל
ר' עוליאל ישועה בן סטה מקינן זצ"ל
דרור יהושע בן ארץ מיוחס ז"ל
דב בן יצחק ז"ל
סוליקה בת עישה ע"ה
סלים בן פרחיה ז"ל
לטיף בן פרחיה ז"ל
דניאל רפאל בן חגית ז"ל
יהודה בן סעידה ז"ל
עפאת בת השמת ע"ה

ולד יחיאל בן יוסף ז"ל
יצחק בן ברוק דב ז"ל
שרה בת נרקיס ע"ה
אביגדור בן גלילי ז"ל
מסעוד בן יקוט ז"ל
מזל בת שמעון ע"ה
יוסף בן מרים נוסרת ז"ל
רחל רפאת בת השמת ע"ה
יעקב בן אסתר ז"ל
מאיר בן נעמי ז"ל
זילפה בת רנדה ע"ה
אביבה לוי ע"ה
כל נשמות עם ישראל

הרב שמואל בן שמחה דרזי זצ"ל
הרב יעקב בן מרגלית זצ"ל
שמואל בן רבקה ז"ל
משה בן רוזה ז"ל
אביחי בן אסתר ז"ל
נעימה בת גורג'יה ע"ה
דוד בר חסיבה ז"ל
רפאל בן אסתר ז"ל
שמעון בן שמחה ז"ל
ר' דב בן בנימין אלתר ז"ל
אורה בת נעמה ע"ה
שמעון בן חנה ז"ל
גורג'יה בת נעמה ע"ה

הרב עובדיה יוסף בן גורג'יה זצ"ל
הרב מרדכי צמח בן מזל אליהו זצ"ל
אסתר בת בלה ע"ה
נעמי בת כותן ע"ה
מרים בת בלה ע"ה
צדיק חכם בן חזיה ז"ל
שני בת אסתר ע"ה
מסודי בת חביבה ע"ה
יונה בן סעדה ז"ל
ברכה בת מרדכי ע"ה
יעקב בן נעמה ז"ל
שרה בת מורברי רחל ע"ה
אלון בן סעדה ז"ל